

Messilastest.

Mõda länud suil tullid mitto messilaste piddajad ja kaebasid, et nende linnud ei tah-
ha heita egga figgida, pallusid, et piddin wa-
tama tullesma. Agga iggas kohtas, kus kái-
sin, näggin, et mitte messilastel, waid perre-
mehhel süüd olli, ja et nemmad mitte nenda
ei olnud teinud, fuida „Põllomehhe ait“ ra-
mato sees 62 funni 64 lehhe külje peäl selle
polest õppetakse.

Mitto lindude piddajad ei raatsi ommale
sedda ramatut osta, ja on omma sikkusse
sees ni immelikkud, et enneminni igga aasta
monda mitto perret raisko lastwad minna,
fui et monned koppikad raatsiks fullutada
õppetusse ramato eest — omma kahjo.

Monnel on ka se ramat, ja teeb ühhe asja
selle järrele, agga kümme teist jättab tegge-
matta, — siis on ommeti jälle keik raiskus.
Igga assi tarwitab omma arro. Sest sedda
lindude piddajad ei woi ollagi, kelle linnud

wanna modi piddades keik forra parrast heit-
wad — ja kui se ka peaks ollesma, siis se
üks immelik juhtuminne, üksford, agga —
teine aasta wõttab sedda jälle kassudega tag-
gasi.

Kui lindude piddaja lindudest kasso peab
leidma, siis peawad nemmad warra heitma.
Agga warrane heitminne tulles perremehhe
ennese hole läbbi: On pu wägga õhuke,
praggusid täis, wähhaste kasse tohto ja kitsas
kiwwi üllewel otsa peäl, et wihma wessi sis-
se peaseb, pu põhhi al wasto maad ehk ka
lai kiwwi al, et sippelgad ja massakad neile
tulli teggewad, siis lähhab nisugguse pu
heitminne hillisemaks. — Kui linnud ei hei-
da siis ikka üks wigga neil on. Õhukeste
ja praggudega pude sees lähhab nende hau-
duminne kewwade raisko: nored emmad sa-
wad keigeennamiste õ kilmade läbbi, mis
pu sisse aiab, otsa, ja seisab siis mitto korda
walmis perre wäljas pu peäl ja ei heida enne
kui uus emma jälle hautud. Monni arwab
neid rikkutud olleswad, egga moista arwata,